

HÖGAKTUELLT

Personaltidning för HÖGSKOLAN I GÄVLE Nr 1, Februari 2002

Flexibelt system gav 13 miljoner

Fördelningen av 211 miljoner kronor för nätuniversitetet är klar. HiG fick högsta möjliga utdelning, 13,4 miljoner kronor, för att fortsätta utvecklingen av kurser.

Sid. 6

Lärarnas villkor oroar kanslern

Universitetskansler Sigbrit Franke oroas av lärarnas situation. Det är orimligt att lägga på dem fler och fler uppgifter utan att anpassa arbetsvillkoren, menar hon.

Sid. 4

Näsvishet lade forskargrunden

Gabriella Åhmansson är först ut i en serie personliga texter, om varför det är så roligt, intressant eller spännande att arbeta med det man gör.

Sid. 5

Högaktuellt

Personaltidning för
Högskolan i Gävle

Ansvarig utgivare:
Lars Söderberg,
informationschef

Grafisk profil:
Högskolan i Gävle

Redaktör:
Ove Wall
e-post: owl@hig.se
Tel 026 64 89 17

Bilder där inte annat
anges:
Ove Wall

Tryck:
Stråhlins
1 300 ex

Annon priser:
3 000:-/kvartssida
6 000:-/halvsida

Nästa nummer:
21 mars
Manusstopp:
1 mars
Debattstopp:
5 mars

Red förebehåller sig
rätten att korta i insänt
material. Det görs om
möjligt i samråd med
skribenten.

Ange gärna källa vid
citering av material.

Omslagsfoto:

Lärarna Olof Sundqvist
och Olov Dahlin leder
grupper i Gävle,
Falköping och Hofors
samtidigt.

Foto: Ove Wall

Vår frihet och vårt ansvar

Den akademiska friheten är ett begrepp som de flesta av oss omhuldar och kanske gärna utnyttjar i olika sammanhang, men vad innebär begreppet i själva verket?

Innebörden har varierat mycket genom tiderna och beroende på perspektivet. I en del sammanhang har det inneburit att universiteten utgjort en egen sluten del av samhället med egen styrelse (konsistorium) och egen rättskipning.

Det var fråga om en frihet för lärare men knappast för studenter. Våra nuvarande disciplinnämnder är väl den enda resten av rättskipningen medan inflytandet för lärarna i styrelsen är mycket förminskat. Å andra sidan har studenterna fått ett betydande inflytande.

VÄRJUELLER FÖREKOM

I andra sammanhang har den akademiska friheten inneburit friheten att bära värja och skära näsan av varann i dueller, något som hände Tycho Brahe (vid universitetet i Rostock på 1500-talet) och många andra under tidernas lopp. Duellerandet har förekommit vid tyska universitet in i våra dagar.

En tredje betydelse är den individuella frihet, både för lärare och studenter, som lyftes fram i Wilhelm von Humboldts universitetsideal i början av 1800-talet. Det var fråga om forskningens frihet, fortfarande varmt omhuldat av akademiker, men också lärandets frihet. Studenternas frihet i sitt lärande men också egna ansvar för sitt lärande framhövdes inte minst.

Vad är det då för ansvar som ligger på lärarna och studenterna vid högskolorna i dag och vad har de för frihet? Båda grupperna har ett betydande in-

Leif Svensson, rektor

flytande, i själva verket mycket betydande om man jämför med andra sektorer av samhällslivet. Båda grupperna är representerande i alla beredande och beslutande organ. Avgörande beslut, som tillsättande av rektor och prorektor, förankras noga hos både lärare och studenter. I alla dessa sammanhang följs friheten och ansvaret åt.

REPRESENTERA KOLLEGOR

Lärare och studenter måste vara beredda att ta sitt ansvar, acceptera kollegors och kamraters förtroende, representera dem i styrelser och nämnder och där göra goda insatser som ledamot. Det är svårt att rekrytera lärare (detsamma påstås från studenthåll om studenter) till sådana uppgifter och det kan kanske bero till en del på att vi har varit för dåliga på att ge rimligt utrymme inom arbetstiden och för dålig uppskattning vid meritering. Där måste förhållandena bli bättre. Samtidigt måste vi alla vara medvetna om att om vi inte tar vårt ansvar, så förlorar vi också friheten.

Hur är det då med forskningens frihet och lärandets frihet? Ja, det finns naturligtvis *totalt sett* betydligt mera utrymme för fri forskning idag än vid tiden för Wilhelm von Humboldts små elituniversitet. Trots detta är situationen inte tillfredsställande. Den fria forskningen, brukar det framhållas, är grogrunden till den tillämpade och bör därför stärkas. Jag tycker inte att det är det *starkaste* argumentet, speciellt inte om vi ser på en högskola som vår i Gävle. Hos oss är, och det är ju för övrigt så också vid de stora universiteten, grundutbildningen den viktigaste uppgiften. Skall vi kunna hålla hög kvalitet i grundutbildningen - och en kvalitet som är jämn över hela landet - behövs en omfördelning av medel för att gynna fri forskning och därmed grundutbildningens kvalitet.

BÄTTRE FÖRBEREDDA

Knuten till forskningens frihet ligger ju också ett ansvar. Det ansvaret gäller både innehåll, metodik och etik. Friheten och ansvaret för lärandet är viktigt och vi bör ägna mycket kraft åt att diskutera det. Om vi tar denna frihet och detta ansvar på allvar kan det leda till en förnyelse av pedagogiska metoder, förändring av innehåll i kurser och program, och större valfrihet inom programmen. Vi bör samverka med skolan så att studenterna är bättre förberedda på sin frihet och sitt ansvar när de kommer till oss och vi får också bereda oss på att bättre än i dag redan från start satsa på att vi måste *lära studenterna att lära*.

Värjan slutligen? Jag tror dessbättre att varken studenter eller lärare bryr sig om den idag.

LEIF SVENSSON

Trovärdighet är en kvalitetsfråga

”Högaktuellt ska sträva efter ett öppet informations- och debattklimat. Detta ska vila på grundläggande yttrande- och meddelarfrihet och på offentlighetsprincipen” slår HiG:s informationspolicy fast. Dessutom ska den inte vara tråkig...

När jag nu efter fem år fått hela ansvaret för tidningens tillblivelse har jag ambitionen att uppfylla detta.

OLIKA PERSPEKTIV BEHÖVS

Högaktuellt är en så kallad hybridtidning. Den trycks i 1 300 ex. Strax under hälften går till personalen på HiG. Resten skickas ut till externa mottagare så som andra lärosäten, politiker, gymnasieskolor, sykon-sulenter, tidigare anställda, media med flera som vi anser borde ha löpande information om Högskolans verksamhet. Tidningen går inte till studenterna.

Trots att jag ser HA framför allt som en personaltidning,

försöker jag även att rikta mig till de externa läsarna. Skillnaden består i att verksamheten måste beskrivas ur olika perspektiv. De externa läsarna är knappast intresserade av hur roligt vi hade på senaste personalpuben.

LOVAR KRAFTTAG

Däremot vill de kanske veta sådant de själva kan ha nytta av och här kommer ”tredje uppgiften” in. Att dela med oss av kunskapsresurerna och göra det lättare för andra att hitta in på Högskolan.

Tråkigt är det att läsa samma namn under nästan alla artiklar i HA. I regel mitt. Jag lovar krafttag mot detta och inleder i och med detta nummer med flera artiklar skrivna av andra.

Bland ideerna finns att en person i varje nummer på en sida berättar varför det han eller hon forskar om/arbetar med är kul, viktigt och/eller intressant. Prorektor Gabriella Åh-mansson inleder.

Jag vill inte lägga beslag på er arbetstid. Men det finns många kunniga skribenter

bland HiG:s personal som kan göra bruk av en kommunikationskanal. Jag hoppas att flera ska ge sig tillkänna. Dessutom kan aha-nerven må gott av att det man gör beskrivs populärt eller i vart fall på prosa.

DEBATT FÖR FÖRTROENDE

Högaktuellt ska också vara ett forum för debatt, vilket åtminstone lärarutbildarna tog fasta på förra året. Det är högt i tak. Få personaltidningar har den uttalade möjligheten att uttrycka kritik mot ledningen. I informationspolicyn står:

”Högskolans informationsverksamhet ska aktivt bidra till att öka kännedomen om och förtroendet för Högskolan hos allmänhet...”. Trovärdighet är en avsevärd kvalitetsfråga, inte minst i den akademiska branschen. Jag behöver hjälp att uppfylla detta.

HA har som regel att om kritik riktas mot någon person ska denne ges möjlighet till genmäle i samma nummer av tidningen.

OVE WALL

Vem är jag då?

Hoppas att ingen tycker det är förmätet. Tidigare har vi varit flera personer som gjort Högaktuellt. Numer gör jag det mesta fram till tryckning och vill därför presentera mig, med bild och allt som någon skulle säga. Det ska inte bli någons vana.

Jag presenterar i HA ofta människor som många av er torde komma i kontakt med. Men nu är det så att jag själv vill att ni ska komma i kontakt med mig och då kan det vara bra att ni vet vem jag är.

Jag är sådär 47 48 år har arbetat som frilansjournalist i drygt tjugo av dessa. Ursprungligen började jag som tecknare men en stressad och personalfattig redaktionssekreterare tyckte att det var på sin sin plats att jag blev journalist.

Vid sidan av skrivandet har jag spelat gitarr i olika band en herrans massa år. Pop och rock först, sedan blues och jazz eller

vad man ska kalla det. Jag är ingen större traditionsfanatiker. Intressena skiftar från att tyda 1700-talsbrev till att baka ätbart matbröd, laga mat eller eller bilar. Allt en kamp utan slut, men inte ointressant under tiden.

Familjen är tjugo år gammal och semester tillbringar vi i - ja jisses - vad gör man när man har två döttrar i tonåren? Bodäs svampgruva var bra en gång.

Tycker du, om vi träffas, att jag skakar lite på huvud och händer är det rätt. Det är inget att oroas över. Det är medfött.

OVE WALL

Drygt hälften av HA:s upplaga på 1 300 ex, skickas till externa läsare. Ofta människor på nyckelposter inom politiken, näringslivet och skolan men även till media. HA är inte bara en personaltidning, den är också en öppen kanal för tredje uppgiften.

Sigbrit Franke:

Dags att ta itu med lärarnas situation

Hälften av professorerna och cirka en tredjedel av lektorerna går i pension inom tio år. Antalet studenter per lärare har ökat. Endast 13 procent av professorerna är kvinnor. Ja, det finns en del att ta itu med i högskolevärlden.

Universitetskansler Sigbrit Franke låter se över lärarnas situation

Universitetskansler Sigbrit Franke ser med oro på lärarnas situation.

– Lärarna har fått fler och fler arbetsuppgifter utöver själva undervisningen och forskningen. Det ställs krav på mer samverkan med omvärlden, ökad internationalisering, på aktivt arbete med kvalitetsbedömningar och mycket annat. Det är i sig bra, men det är orimligt att bara lägga på fler uppgifter utan att samtidigt anpassa arbetsvillkoren till kraven och förväntningarna.

KAN INTE Fylla BEHOVET

Ett annat problem är att många lärare och forskare går i pension inom kort och att det inte utbildas tillräckligt många nya högskolelärare för att fylla behovet.

– Här krävs en rejälare satsning på forskarutbildningen. Examinationen av doktorer har

visserligen fördubblats sedan 1990, men det räcker knappast. Arbetsvillkoren måste också förbättras om högskolorna ska kunna stå sig i konkurrensen med andra tänkbara arbetsgivare.

UNDERSÖKER SITUATIONEN

För att kartlägga lärarnas situation ska Högskoleverket genomföra en enkätundersökning under nästa år. Undersökningen kommer dels att ge en nationell bild av lärarnas situation, dels en bild för varje lärosäte. Lärarundersökningen kommer att följa samma modell som Studentspegeln – en undersökning av studenters erfarenheter av sin utbildning. Studentspegeln genomförs just nu och kommer att presenteras i april 2002.

Sigbrit Franke har sett trender komma och gå och känner sig rätt säker när hon siar om

framtidens högskola.

– Högskolorna måste profilera sig mer. Alla kan inte vara bäst på allt. Det gäller att satsa på några styrkeområden och skala bort annat för att kunna hävda sig i konkurrensen om studenterna. Det kräver givetvis en kraftfull ledning, eftersom det innebär prioriteringar som många gånger kan vara svåra att göra.

SAMVERKA MED VARANDRA!

En annan trolig framtidsutveckling är ökad samverkan, tror Sigbrit.

– Då menar jag inte bara mer samverkan med omvärlden och ett ökat internationellt samarbete utan även, och inte minst, mer samverkan mellan lärosätena.

CECILIA OLSSON

Jan Hjärpe om Afghanistans fromma medelklass:

Paraboler och internet som en väg till demokrati

Hur ska vi vinna den fromma medelklassen i den muslimska världen? Det var frågan som professorn i islamologi Jan Hjärpe, försökte att bena ut vid en föreläsning på HiG i början av februari.

Hjärpe kretsade länge kring hur propagandan används för att vinna själar till den egna sidan i en konflikt, och backade till Sverige på 1600-talet. Han talade om identitetsmarkörer, exempelvis språk eller religion. Sådant som binder människor samman i grupper.

SVENSKEN FANNS INTE

– I det svenska bysamhället saknades tydliga identitetsmarkörer. Religionen var alltför intimt invävd i vardagen för att kunna ses som något eget. Inte ens språket var enhetligt.

Ungefär samma situation råder idag i Afghanistan, ett klan-samhälle där det är mycket svårt att finna något enhetligt.

För att nå ut valde Usama Bin Laden att på de första videorna tala klassisk arabiska, ett språk som få talar, men som muslimska spädbarn får höra redan vid födseln. I livets alla övergångar reciteras också koranen på detta språk och han talade alltså till känslan.

Västerlandet kan av naturliga skäl inte göra detta. Så hur ska vi då nå fram?

– Underklassen i Afghanistan består av anafabeter. Över-

klassen är liten och har redan "sitt på det torra". Återstår medelklassen.

KONTAKTER VIKTIGA

Hjärpes svar är både överraskande och uppenbart:

– Denna vill förstås främst ha stabilitet i landet. Sedan vill de utveckla internationella kontakter och ha del i nutida kommunikationssystem som internet.

Parabolantennor som demokratins riddare.

OVE WALL

Gabriella Åhmansson om att forska:

”Voffor gör di på detta viset?”

Att forska gör mig glad. Och det är något som jag aldrig tycker är tråkigt hur rutinmässigt en forskningsuppgift än kan vara i sig. Det är som om forskningen drar mig med sig, har en egen motor.

Varför?

Frågvisa barn är näsvisa barn, det fick jag höra när jag var liten. ”Han var den sortens barn som väckte sin Mamma klockan fem om söndagmorgnarna och frågade:

– Mamma, är Gud gift, kan änglarna kissa och hur gör man en rund plåtburk?”

Jag måste tillstå att jag var ett sådant barn. Trots att jag var ordentligt uppfostrad och inte ens var en ”han” och borde ha varit tyst redan av den anledningen.

Och vem vill stämpas som näsvis? Här måste det ha varit en stark motor som fick mig att hålla fast vid min nyfikenhet och min förvåning.

STOCKHOLM ALDRIG FÄRDIGT

Drivkraften bakom all forskning måste vara just detta. Den nyfikenheten som gör att man som liten plockar sönder väckarklockan för att se hur den fungerar och som får en att ställa obekväma frågor i stil med ”Mamma, varför bygger dom aldrig Stockholm färdigt någån gång?”

Den förvåning som drabbar en när verkligheten inte ser ut som man trodde att den skulle göra: hur i alla dagar kan det komma sig att det förhållandet ser ut si, när allt talar för att det istället skulle se ut så?

Det är naturligtvis förmätet att tro att just jag skulle kunna hitta alla svar, men några? De frågor som jag ställt mig har handlat om litteratur, om vår läsning och om min förvåning

*Schematisk skiss över händelseförloppet när Gabriella Åhmansson forskar. Ett evigt kretslopp som började när hon var litet näsvis barn och som ännu inte upphört att göra henne glad.
Ill: Ove W*

över att upptäcka att flickors och kvinnors läsning har tappats bort när man skrev vår litteraturhistoria. Att söka efter frågorna och sedan svaren, att hitta samband som man inte först såg, att lära sig läsa på ett nytt sätt, att sammanställa och skriva det som jag funnit fram till, det är forskning för mig.

Det är oerhört spännande när pusselbitarna faller på plats, det är fantastiskt tillfredsställande att slutföra en forskningsuppgift.

DEN SOM LÄSER FORSKAR

Varför just litteraturforskning, det ligger ju trots allt ganska långt från väckarklockor? Att läsa mycket är redan det ett sätt att forska. Den som läser kan leva tusen liv, hur skulle vi annars få reda på hur det är att leva i en annan tid, på en annan kontinent, i ett annat kön, en annan klass. Därifrån är det inte långt till att börja ställa frå-

gor om litteraturen. Och råkar man vara av kvinnligt kön är det inte konstigt att de frågor man ställer rör just kön. Solklart och enkelt!

LITE TIDIGT UTE

Fast jag var frestad att läsa till ingenjör eller kemist, men jag var lite tidigt ute. Som en av de första flickorna i min familj att ta studenten kändes humaniora minst kontroversiellt. Och jag har aldrig ångrat att jag blev humanist även om jag förmodligen tjänat mer pengar om jag hållit fast vid tekniken. Egentligen spelar forskningsområdet inte så stor roll, bara jag kan använda min nyfikenhet och min förvåning.

Jag har forskat om makt och kön med barnlitteratur som språngbräda och databas, t ex Astrid Lindgren som jag lånat de båda inledande citaten av (*Ronja Rövardotter* resp. *Kati på Kaptensgatan*). Jag har fors-

kat om flickböcker och om litteratur av och om kvinnor. Min forskning har givit tillräckligt stort gensvar för att jag ska tycka att det är värt att fortsätta och särskilt givande är det att få förmedla forskningsresultat till studenter vid föreläsningar och seminarier.

Forskning börjar och slutar inte med att man antas till forskarutbildning och disputerar. Den följer en hela livet, från förskolan till pensioneringen. Den börjar när man ställer en fråga som min då 4-åriga son: ”Mamma, vad var det som gjorde att den första musen började springa omkring, kan det ha varit Gud?” och slutar inte för att det inte finns något givet svar. Den lever så länge som vi förblir nyfikna och förvånade.

GABRIELLA ÅHMANSSON

Nätuniversitetet:

13,4 miljoner till nätutbildning vid HiG

Drygt 13 miljoner kronor gick till Högskolan i Gävle när utbildningsdepartementet delade ut pengar till det kommande nationella nätuniversitetet. Det var den högsta summan av alla "stimulansbidrag" som beslutades.

– Vi måste se det som visad uppskattning av allt det som tidigare gjorts på HiG och den så

kallade gävlemodellen, säger Bo Malmström, vicerektor för distansutbildningarna vid HiG.

"Gävlemodellen" innebär bland annat ett mycket flexibelt system där tekniken kan väljas efter vilka krav enskilda kurser ställer på den. Den innebär också att större vikt läggs på de pedagogiska aspekterna än på de tekniska.

Sammalagt 211 miljoner har anslagits till utveckling av distansundervisningen och en särskild myndighet, Myndigheten för Sveriges nätuniversitet, ska inrättas i mars månad.

UTVECKLAR BEFINTLIGA KURSER

Ersättningen utgår endast för de IT-stödda distanskurser som är anmälda för registrering via

den nya myndigheten senast den första december 2002.

– Det gör att vi får koncentrera oss på kurser som redan är under utveckling. Vi kommer att satsa på att rekrytera nya grupper enligt myndigheternas ambitioner vilket naturligtvis utsätter oss för nya problem att lösa, fortsätter Bo men han ser inte oroligt ut.

LIGGER I FRAMKANT

– Vi har länge legat i framkanten när det gäller distansundervisningen. Detta tillsammans med projektet Learning Center (vars uppgift är att utveckla, stärka och utöka distansundervisningen i regionen) gör oss väl rustade för uppgiften.

Pengarna räcker i princip till 148 helårsstudenter (men långt ifrån alla läser helår varför siffran ska ses statistiskt) och kommer därför att påverka högskolans budget märkbart.

Nätuniversitetets nyutnämnde generaldirektör, Mats Ericson, kommer till HiG 6 mars för att delta i ett seminarium om distansutbildning. I samband med att "gävlemodellen" diskuteras, ska han berätta om Nätuniversitetet.

Detta sker i sal 32:305 kl 13.00. Arrangören Learning Center vill gärna ha en förhandsanmälan till bko@hig.se då man bjuder på fika. Seminariet är öppet för alla intresserade och beräknas hålla på i två och en halv timme.

OVE WALL

Avtal klart om nya företagshälsovården

Högskolan har slutit avtal med GävleDala Företagshälsa som tar över företagshälsovården. Det innebär sannolikt förändringar för HiG:s personal, tror företagets distriktschef Bosse Wallbäcks.

Att möta individen som resurs handlar det om för GävleDala Företagshälsa som nyligen slutit avtal med Högskolan i Gävle.

Företaget återfinns inom landstinget Gävleborg och har bland sina totalt 50 anställda experter inom många områden, exempelvis stressrelaterad ohälsa, ergonomi och diagnostisering och behandling av alkoholproblem.

Bytet av företagshälsa kommer sannolikt att innebära vissa förändringar för personalen.

– Vi ska fungera som oberoende experter när obalans uppstår i arbetsituationen, säger Bosse Wallbäcks, distriktschef. Det betyder att vi ska arbeta utifrån arbetsplatsperspektivet och medarbetarnas situation kopplad till den.

INGET MEDICINSKT ANSVAR

– Dörren för HiG:s personal är aldrig stängd för den som behöver hjälp. Vi försöker tillsammans hitta orsaken till hur ohälsan och arbetsituationen påverkar varandra. Men vi tar inget medicinskt behandlingsansvar, det ska den vanliga sjukvården göra, även om många kanske blir besvikna över detta.

Anledningen är att det i en patient-vårdarerelation uppstår etiska dilemman för företagshälsovårdens personal, när man samtidigt har krav på sig att vara oberoende experter.

– Vi får inte gå någons ärenden utan ska arbeta professionellt för att bidra med kunskap som leder till att man kan åtgärda eventuella obalanser på arbetsplatsen.

ARBETSGIVARENS ANSVAR

Även om personlig ohälsa beror på situationer i hemmet har arbetsgivaren numera ett ansvar - om arbetsinsatsen eller situationen påverkas. Men individuell ohälsa ska tas om hand av den vanliga hälsocentralen. Företagshälsovårdens uppgift är att samordnat delta i den yrkesinriktade rehabilite-

rings- och arbetsanpassningsprocessen.

När detta skrivs genomför GävleDala Företagshälsa kontinuerliga presentationsmöten med olika grupper inom Högskolan.

OVE WALL

Bosse Wallbäcks

Är samhällsbyggnad bara teknik?

Innefattar inte HiG:s profilområde Samhällsbyggnad humanistiska och samhällsvetenskapliga perspektiv? Det undrar Eva Ekstrand efter att ha läst programmet till seminariet International R&D co-operation on Building and the Built Environment. Seminariet har redan avslutats, men eftersom frågan är intressant publicerar HA ändå hennes artikel.

”När började ”samhällsbygget”? Vem satte spaden i marken? Vem drog upp skisserna och vem ritade detaljplanerna? I den icke-debatt som pågått på HiG sedan flytten till Kungsbäck förefaller det som att samhällsbyggnad är ett till intet förpliktigande honnörsbegrepp, som man från ledningshåll huggar till med då och då. Senast i inbjudan till ”ett seminarium om internationellt FoU-samarbete inom samhällsbyggnad!”

För den som liksom under-tecknad intresserar sig för en särskild aspekt på samhälls-

bygget, nämligen välfärdsstaten sedd i ett genusperspektiv, utlovar inbjudan något intressant och aktuellt. I Västeuropa har de flesta EU-länderna genomgått samma period av successiv avveckling av välfärdsstaten (the Welfare State) som Sverige. Vad kan den internationella forskningen på området lära oss? Vilka komparationer kan göras, vilka gemensamma metodologiska utgångspunkter finns att ta fasta på? Vad betyder det för samhällsbygget att globaliseringen fortskrider trots att kritiken blir skarpare och skarpare?

Sedan socialdemokratin med Per-Albin Hansson i spetsen formulerade sin vision om hur folkhemmet skulle byggas 1928, har begreppet samhällsbyggnad varit ett vedertaget begrepp inom statens offentliga utredningar (inte minst den mångåriga och omfattande Befolkningsutredningen som tillsattes bl a som en följd av Alva och Gunnar Myrdals rapport Kris i befolkningsfrågan 1934), såväl som inom samhällsforskningen. Det sistnämnda manifesterades inte minst för några år sedan då HiG arrangerade konferensen Samhällsbyggnad – Samhällsväven tillsammans med Institutet för bostadsforskning.

INGET HAR DEBATTERATS

Sedan dess har begreppet som sagt inte debatterats på HiG. Bara använts i interna diskussioner om hur forskningsmedel

skall fördelas mellan profilområdena t ex. En misstanke om att det råder en viss okunnighet om begreppets möjliga betydelser har smugit sig på.

Av programbladet att döma skall de konkreta exemplen bland annat handla om miljöcertifiering, geografiska informationssystem och hur man planerar hållbar utveckling av forskning och fo-utbildning. Det ingår i firandet av att högskolan nu är fullvärdig medlem av CIB (the International Council for Research and Innovation in Building and Construction). Menar professor Sjöström verkligen att man kan sätta likhetstecken mellan certifieringar, kartor och samhällsbyggnad!? Oavsett om han menar det eller inte, ”glömmer” han alla de samhällsvetare och humanister vid HiG som intresserar sig för samhällsbyggnad.”

EVA EKSTRAND

Christer Sjöström svarar:

”Passa på tillfället att deltaga i seminariet den 19 februari. Besökande generalsekretären för CIB, Dr. Wim Bakens, berättar vilka möjligheter till internationellt samarbete som organisationen erbjuder.

Den informationen, och möjligheten till diskussion, är huvudsyftet med seminariet vilket också mycket tydligt framgår av inbjudan. Seminariet är inte något firande av att HiG blivit medlem. Det är en information till HiG och externt inbjudna om de möjligheter till interna-

tionell samverkan som denna organisation erbjuder. Utnyttja detta! Kanske, eller kanske inte, finns punkter av intresse också för dig. Du avgör själv.

De övriga programpunkterna vid seminariet är några få valda ämnesexempel från högskolan och från vår närmaste omgivning; valda därför att de passar in i aktuella internationella prioriteringar. Detta framgår också av programmet.

VISST HAR GIS RELEVANS

Självklart finns det inte likhetstecken mellan GIS, miljöcertifiering (av en högskola) och hela området samhällsbyggnad. Läs vad som skrivits i t ex

HiG’s skrift om forskning och forskarutbildning i den byggda miljön. Din fråga är förmodligen retorisk och utgångspunkt för en diskussion. Men visst har GIS som kompetensområde - och även miljöcertifiering - relevans och bör kunna vara exempel, eller hur?

Utrymmet för och behovet av samhällsvetare och humanister inom samhällsbyggnad är mer än stort. CIB passar säkert många samhällsvetare med samhällbyggnadsintresse som internationell samverkansplattform, men också lika säkert inte alla. Jag kan försäkra att organisationen inte heller svarar mot samtliga teknikernas eller naturvetarens behov. Men orga-

nisationen är störst, har hög internationell status, arbetar tvärvetenskapligt och har det bredaste utbudet av aktiviteter och möjligheter.

INGEN HAR MONOPOL

Jag fortsätter mer än gärna diskussionen med dig om området samhällsbyggnad – per definition och praktik. Området är förvisso mångfacetterat, termen har använts och används med många intolcade avgränsningar - och ingen har monopol på begreppet.”

CHRISTER SJÖSTRÖM

B

SVERIGE

Porto
betalt

Professur vid BMG

En professorstjänst i miljöpsykologi vid BMG kommer att utlysas under våren.

När BMG övergick till HiG skapades en forskarskola vilken innefattar tillämpad psykologi, TLP. Forskningen vid TLP har av professor Jan-Otto Carlsson vid Uppsala Universitet bedömts som internationell unik, av mycket god kvalitet och med mycket goda utvecklingsmöjligheter. Även möjligheterna till externa anslag anses goda.

OWL

Evro? Jorå!

Enligt Svenska språknämnden ska den nya valutan euro uttalas "evro" på svenska. När det gäller böjningen så bör bestämd form vara euron. I förbindelse med räkneord får pluralen klara sig utan ändelse; det heter alltså tre euro. När man talar om enskilda mynt är dock pluralen euror, till exempel: "Hon lade upp några euror på bordet." I bestämd plural blir formen eurorna.

PETER JOHNSON
KONTAKTTORGET

Forskning i Asien

Svenska Akademiska Asienprogrammet kommer under våren att rekrytera ett tiotal doktorander till en forskarskola. Rekryteringen kommer att riktas mot studenter som vill arbeta med samtida problem i Öst- och Sydostasien, med ekonomiska, politiska, sociala och kulturella perspektiv.

Ansatsen kommer från STINT och Riksbankens Jubileumsfond och kan ses som en konkret uppföljning av den genomgång av Sveriges Asienstrategi som UD genomförde för några år sedan.

Expertsvar

Expertsvar heter en relativt nybyggd tjänst inom Vetenskapsrådet. Den ska med hjälp av ett stort expertnät från inte minst universitet och högskolor, kunna ge framför allt journalister snabba svar på frågor om allt möjligt. Högskolan i Gävle är en av de fullvärdiga medlemmarna i denna enorma expertpanel. Kontaktpersonen, Lars Söderberg, får dagligen frågor från Expertsvar.

EUROPA OCH USA

– Det är inte alltid någon passande expert finns just här, men jag hoppas att tillfällena ökar. Det är ett bra tillfälle att visa upp oss, säger han.

Expertsvar samarbetar med liknande tjänster i övriga Europa såväl som i USA.

Utbyte med Kina, Zambia och Egypten

Högskolans internationella kontaktnät vidgas. Via det nya utbytesprogrammet Linnaeus-Palme har HiG etablerat kontakt med universitet i Kina, Egypten och Zambia. Platsbesök har gjorts där och här – i ett par fall även på rektorsnivå. Under våren genomförs det första utbytet med Guizhou University i staden Guiyang i det inre av Kina.

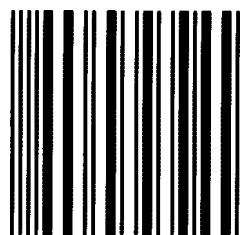
STUDENTER OCH LÄRARE

De första studenterna som får chansen är Mattias Ehrenström och Lars Wings på ekonomiingenjörsprogrammet. Inför mötet med den kinesiska kulturen har de förberett sig främst genom att läsa facklitteratur

men även genom att skaffa sig lite "knowhow" från personer med erfarenhet av Kina.

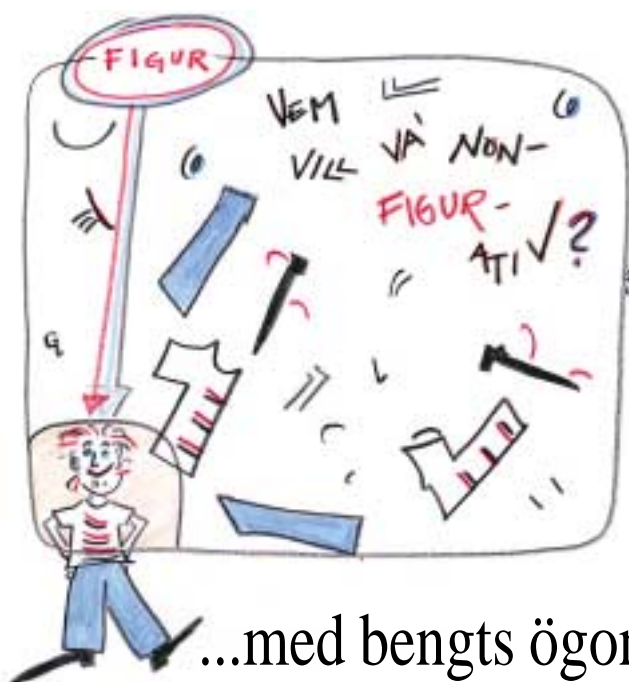
Linnaeus-Palme omfattar även lärarutbyte. Ming Zhao, lektor i kvalitetsteknik och Mandar Dabhilakar, doktorand i industriell organisation, kommer under fem veckor i vår att föreläsa vid Guizhou University.

HiG tar under våren emot emot två kvinnliga studenter från samma universitet, Liping Chen och Haiying Zeng. Om allt går planenligt tar HiG också emot två lärare därifrån.

KRISTINA HAESERT
INTERNATIONELLA
SEKREARIATET

002541

OWL

...med bengts ögon